Sanja Drakulić

u povodu 50. rođendana

Zagreb

Četvrtak, 12. prosinca 2013., 20 sati

Hrvatski glazbeni zavod

Hrvatsko društvo skladatelja
Cantus d.o.o.

HARIZ MEŠKOVIĆ

Sanja Drakulić

Raspored

Ne budite ljubav moju, za mješoviti zbor a cappella, na stihove iz Pjesme nad pjesmama

Svet, za mješoviti zbor a cappella, na stihove Davida Kabalina (prva izvedba u Hrvatskoj)

Komorni zbor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
Jasenka Ostojić, dirigentica

Put, za zbor i klavir, na stihove Hariza Meškovića

Zagrebački dječaci
Darijan Ivezić, klavir
Jasenka Ostojić, dirigentica

Pleter, za klavir

Pavica Gvozdić, klavir

Sedmo nebo, za orgulje

Elizabeta Zalović, orgulje

United We Stand, Divided We Fall, za dva klavira (prva izvedba u Hrvatskoj)

Duo Krasnitsky — Yuliya Krasnitskaya i Konstantin Krasnitsky, klaviri

***

Idila, za sopran i tamburaški orkestar, na narodne stihove (praizvedba)

Lidija Horvat Dunjko, sopran
Tamburaški orkestar KUD–a Gaj
Krešimir Račić, dirigent

Jabuka razdora, koncert za harfu i komorni orkestar

Diana Grubišić Ćiković, harfa
Cantus Ansambl
Ivan Josip Skender, dirigent

Noli tangere, za harmonikaški orkestar

Harmonikaški orkestar GŠ Zlatko Baloković
Damir Bužleta, dirigent

Ne budite ljubav moju, za mješoviti zbor a cappella, na stihove iz Pjesme nad pjesmama

praizvedba 7.11.2008.: mješoviti zbor HRT–a, dirigent Toči Bilić, 45. Glazbena tribina, Pula, crkva sv. Franje, Pula.

Skladba je nastala 2008. godine i posvećena je Zboru HRT-–a i dirigentu Tončiju Biliću.

NE BUDITE LJUBAV MOJU
DOK SAMA NE BUDE HTJELA

Svet, za mješoviti zbor a cappella

I. stavak iz I. Koncerta za zbor *Svet, Nauk i Tok* na stihove Davida Kabalina

praizvedba izvan Hrvatske 12.3.2000.: zbor zborskih dirigenata Moskovskog državnog konzervatorija P.I. Čajkovski, dirigent Ilja Menjših, Dvorana Rahmanjinov pri Konzervatoriju, Moskva

SVET (savjet)

'KO SAHNE ZALIJ
'KO PADA ZABIJ
'KO BOLI BLAŽI
'KO ŽEJA TAŽI
NE ČUJ 'KAD FALU REKU
NE ŽALOSTI KAD BREZ FALE
VEDRIJI SVITON TEKU

Komorni zbor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu u prošlom je desetljeću nastupao u brojnim prigodama, od Dana sveučilišta do Muzičkog biennala. Kao izborni kolegij postoji tek nekoliko godina, okupljajući studente svih odsjeka Muzičke akademije. Osnovala ga je i vodi izv.prof. Jasenka Ostojić, s idejom njegovanja specifičnog zborskog repertoara, od a cappella programa pa do najraznovrsnijih suradnji s brojnim solistima i ansamblima. Tijekom svoje tri koncertne sezone održao je niz

cjelovečernjih koncerata u KD Vatroslava Lisinskog, Hrvatskom glazbenom zavodu, Muzeju za umjetnost i obrt, crkvi sv. Franje Asiškog, crkvi sv. Katarine i u Muzeju Mimara u Zagrebu te u Franjevačkoj crkvi u Samoboru. Uz Komorni zbor nastupali su ugledni umjetnici: Catherine Mackintosh, violina (Velika Britanija), Pavao Mašić, orgulje, Tamara Coha Mandić, flauta, Diana Grubišić Ćiković, harfa, te ansambli Komorni ansambl UMZE (Mađarska), Samoborski gudači, Jazz ansambl, biNg bang — ansambl udaraljki i Komorni gudački orkestar Muzičke akademije. Komorni zbor Muzičke akademije dobitnik je Posebne rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu u ak. godini 2011/12. Od recentnih, ističu se nastupi Zbora u ciklusu Pasionske baštine i na Samoborskoj glazbenoj jeseni.

Jasenka Ostojić je studij dirigiranja i usavršavanje završila kod Pavla Dešpalja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je sada izvanredna profesorica i pročelnica. Bila je stipendistica Fonda Lovro i Lilly Matačić. Usavršavala se uz Bečke dječake, a Zagrebačke dječake vodi od 1994. Sa Zborom akademije (od 2000.) ubraja se u najbolje: redoviti je gost festivalā Varaždinske barokne večeri, Muzički biennale Zagreb, Međunarodna glazbena tribina Pula, Pasionska baština, Cro Patria, Naš kanat je lip, Samoborska glazbena jesen; nastupa uz Simfonijski orkestar MA, Zagrebačku filharmoniju, Hrvatski komorni orkestar; ističe se diljem Europe i SAD–a, a osobito u Cherubinijevu Requiemu pod ravnanjem R. Mutija u Raveni i Trstu te u VIII. Mahlerovoj simfoniji pod ravnanjem V. Gergijeva u Ljubljani i zagrebačkoj Areni. 2006. osniva Hrvatsko društvo *Collegium pro arte*, iz kojeg s Cappellom Zinka i Cappellom Odak kroči u nove pobjede (tri prve nagrade na međunarodnim natjecanjima, nagrada HDS–a, Grand Prix Grada Zadra, Posebna nagrada za najbolju dirigenticu Festivala u Ohridu). Njezine interpretacije su profinjene, osebujne i utemljene na visokom profesionalizmu. Ulaže velik stvaralački elan u sva područja interesa. Predaje na Sveučilištima u Poljskoj, Austriji i SAD–u. Umjetnička je ravnateljica The World Choir Festival on Musical, Thessaloniki (Grčka).

Put, za zbor i klavir, na stihove Hariza Meškovića

praizvedba 20.6.2012.: Zagrebački dječaci, Darijan Ivezić, klavir, Jasenka Ostojić, dirigentica, »20 godina Zagrebačkih dječaka za 20 godina SOS sela«, koncert pod pokroviteljstvom predsjednika Republike Hrvatske, Ive Josipovića, Muzej Mimara, Zagreb.

Tekst i glazba napisani su 2012. u povodu 20 godina postojanja zbora Zagrebački dječaci.

PUT

LEDOM OKOVAN, SNIJEGOM PREKRIVEN
GUBI SE TRAG I PUT JE SAKRIVEN
DUG JE NAŠ PUT, AL' MI SMO USTRAJNI
SUNCEM OBASJAN, ROSOM UMIVEN
DO HORIZONTA PUT KO SALIVEN
DUG JE NAŠ PUT — TEK ŠTO SMO KRENULI

Dopunjujući europsku tradiciju, prvi dječački zbor u Hrvatskoj, Zagrebački dječaci, postigao je zavidnu umjetničku razinu i zauzeo značajno mjesto u našoj kulturi. Dobitnik je nagrade Ivan Lukačić na 29. Varaždinskim baroknim večerima te višestrukih Zlatnih plaketa na Glazbenim svečanostima hrvatske mladeži u Varaždinu. Njihov božanski pjev čuje se diljem Hrvatske, u ciklusu Pasionska baština, na festivalima: Cro Patria, MBZ, Dani hrvatske glazbe, Festival zborova u Zagrebu, Susret zagrebačkih glazbenih amatera, Međunarodna glazbena tribina Pula, Ljubljanski ljetni festival, Festival zborova i orkestara u Beču i Grazu; u koncertnoj sezoni u Laškom i u Cankarjevom domu u Ljubljani, na turneji u Wisconsinu, SAD, 2008.; u izvedbama: Puccinijeva *Turandota*, Orffovih *Carmina Burana*, Honeggerove *Jeanne d'Arc*, Musorgskijeva *Borisa Godunova*, *Priča s drugog svijeta* D. Bukvića, Bizetove *Carmen* i dr. Zbor je izdao dva nosača zvuka te praizveo niz djela hrvatskih skladatelja. Uza sve to njeguje se i rijedak solistički dječački repertoar. Solisti Zagrebačkih dječaka uljepšali su izvedbe: Bernsteinovih *Chichester psalms*, Kelemenova *Concerto 2000*, Requiema Andrewa Lloyda Webera, Requiema Durufléa sa Zborom MA, Mozartove Čarobne frule, a 2013. je Sven Jagarinec (12) pjevao Milesa u Brittenovoj operi *The Turn of the Screw* u riječkom i šibenskom HNK.

Pleter, za klavir solo

praizvedba 8.8.2005.: Pavica Gvozdić, 30. Jubilarne Osorske glazbene večeri
Skladba je nastala 2005. i posvećena je Pavici Gvozdić.

Pijanistica puna senzibiliteta, nepogrešivog instinkta i neiscrpne energije, ustrajna u neposrednosti, ali i dovoljno zagonetna, međunarodno proslavljena Pavica Gvozdić izazovno kormilari oceanom klavirske glazbe, poput dobro opremljene krstarice u potrazi za novim kopnom. Plemenita i plamenita, pruža nadahnuće mladim glazbenicima diljem svijeta. Diplomirala je i magistrirala u razredu Svetislava Stančića u Zagrebu, a usavršavala se kod Magde Tagliaferro u Parizu. Jedna je od prvih naših pijanista koja je privukla pozornost međunarodne javnosti. Put do slave započeo je pobjedom na natjecanju u Münchenu (1961.) i na natjecanju *Magda Tagliaferro*, s posebnom nagradom Mauricea Dandelota, u Parizu (1962.). Uslijedile su prestižne nagrade u domovini: Milka Trnina, Vladimir Nazor, Zlatna lira, Josip Slavenski, Orlando, Marul te visoka državna odlikovanja: Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića za doprinos hrvatskoj kulturi, Red hrvatskog pletera za osobit doprinos razvitku i ugledu Republike Hrvatske te Red Danice hrvatske s likom Antuna Radića za osobite zasluge u prosvjeti i dr. U izdanju Suvremeni pijanisti (Grigorjev / Platek, Moskva, 1985.) uz njezino ime upisano je visoko majstorstvo, pijanistička kultura i širina vidika. Koncertira u svim svjetskim glazbenim odredištima, surađuje s vrhunskim dirigentima, kao što su: Matačić, Janigro, Horvat, K. Sanderling, Hager, Zecchi i dr. Pedagogijom se bavi od 1975. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, od 2008. u zvanju profesora emeritusa. Gošća je mnogih inozemnih sveučilišta. Na LP pločama i CD–ima zabilježen je zapravo tek manji dio njezina opsežna repertoara. CD Četiri desetljeća hrvatske glazbe svjedoči o njezinoj sustavnoj brizi za hrvatsku baštinu. Svoja djela posvetili su joj Horvat, Kempf, Cossetto i Drakulić.

Sedmo nebo, za orgulje solo

praizvedba 7.11.2009.: Elizabeta Zalović, koncert Elizabetin svijet, 46. Glazbena tribina Pula, katedrala Uznesenja Blažene Djevice Marije, Pula

Skladba je nastala 2008. i posvećena je Elizabeti Zalović.

Osnovnoškolsko i srednjoškolsko glazbeno obrazovanje Elizabeta Zalović stekla je u Ukrajini. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirala je glazbenu teoriju te orgulje u razredu Ljerke Očić, a umjetničko usavršavanje završila je u razredu Marija Penzara (2006.). Koncertira diljem svijeta (redovito u Austriji, Bosni i Hercegovini i Rusiji), a osobito su zapaženi njezini nastupi u okviru renomiranih hrvatskih i međunarodnih glazbenih manifestacija, kao što su: Muzički biennale Zagreb, Glazbena tribina Pula, Međunarodni festival Trieste Prima, Dani hrvatske glazbe, Dubrovačke ljetne igre, ciklus Lisinski subotom, Međunarodni festival Organum Histriae. Njezina glazbena tumačenja su samosvojna, iskrena i ozarena ljubavlju prema glazbenoj kreaciji. Praizvela je brojna djela hrvatskih skladatelja: S. Šuleka, A. Klobučara, Ž. Brkanovića, B. Lazarina, S. Drakulić i I. Josipovića te koristi svaku priliku za promicanje hrvatske glazbe. Članica je u Hrvatskoj jedinstvenoga orguljaškog dua Quattro obbligato, s kojim je 2008. godine snimila nosač zvuka u izdanju diskografske kuće Croatia Records i koji je bio nominiran za diskografsku nagradu Porin u dvjema kategorijama. Godine 2011. snimila je solistički CD Pop–Art u izdanju Croatia Records. Docentica je na Institutu za crkvenu glazbu »Albe Vidaković« Sveučilišta u Zagrebu, gdje predaje orgulje.

United We Stand, Divided We Fall, za dva klavira

praizvedba izvan Hrvatske 29.11.2012.: Sanja Drakulić i Rustem Kudoyarov, Međunarodni festival suvremene glazbe 34. Moskovska jesen, Velika dvorana Doma kompozitora, Moskva

Skladba je nastala 2012. i posvećena je klavirskom duetu East West.

Yuliya Krasnitskaya rođena je u bjeloruskom gradu Mozyrje, u poznatoj glazbeničkoj obitelji Abramovich. Diplomirala je klavir na bjelaruskoj Državnoj muzičkoj akademiji, te stekla kvalifikaciju akademskog glazbenika pijanista, umjetnika komornog ansambla, korepetitora i profesora. Nastavila se usavršavati na istoj akademiji, te je 2011. godine stekla zvanje magistre umjetnosti. Laureat je i diplomantica bjeloruskih i međunarodnih natjecanja i festivala te stipendistica Fonda predsjednika Republike Bjelorusije, Aleksandra Lukašenka, za podršku talentirane mladeži. Njezine interpretacije pokazuju širok spektar glazbenoga izričaja. Bez obzira na to je li riječ o filigranski istančanoj, poetsko–lirskoj ili zanosno–virtuoznoj interpretaciji, Krasnitskaya uvijek uvjereno vodi dramaturgiju skladbe, održavajući dojmljiv balans nijansi. Ubrzo je njezin pijanistički talent prepoznat i u inozemstvu, pa je Yuliya već ostvarila zapažene nastupe u Njemačkoj, Kini, Rusiji, Ukrajini i Hrvatskoj. Njezin pijanistički put obuhvaća sve aspekte klavirske umjetnosti, pa se podjednako bavi solističkim sviranjem, korepeticijom i sviranjem u komornim ansamblima te klavirskom pedagogijom. Sa suprugom Konstantinom živi i radi u Osijeku, gdje je asistenica za komornu glazbu na Odsjeku za glazbenu umjetnost Umjetničke akademije Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera.

Konstantin Krasnitsky diplomirao je klavir 1994. i magistrirao 2000. godine kod V. Nekhaenka na bjeloruskoj Državnoj muzičkoj akademiji u Minsku, gdje se zatim zaposlio te brojne studente doveo do pobjeda na glazbenim natjecanjima. Usavršavao se kod V. Meržanova u ruskom Tambovu (1996.–2003.). Suverena virtuoznost, stilska preciznost i jasnoća odlike su Krasnitskyjeva pijanizma. Londonski The Independent (»In search of new stars«, 25.4.2002.) uspoređuje ga s mladim Rahmanjinovom, naziva ga dobroćudnim divom koji ima »zvuk čiste ljepote, bogat i mekan, kojim postiže zadivljujuće osebujno značenje«. Osvojio je: I. nagradu žirija i posebnu nagradu publike na I. Međunarodnom natjecanju

klavirista EPTA /European Piano Teachers Association (Zagreb, 1999.); Posebnu nagradu predsjednika Republike Bjelorusije za talentirane mlade umjetnike (Minsk, 2002.); IV. nagradu na 3. Međunarodnom klavirskom natjecanju Rahmanjinov (Moskva, 2002.). Kao solist, u ansamblu ili s orkestrom, nastupa u Bjelorusiji, Rusiji, Ukrajini, SAD–u, Kini, Njemačkoj, Italiji, Turskoj, Norveškoj, Danskoj, BiH, Tadžikistanu, a od 2007. i u nas (Piano–Fortissimo, Zagreb, Varaždinske barokne večeri, Senjske koncertne večeri, Dani Milka Kelemena, Dubrovačke ljetne igre). Docent je na Umjetničkoj akademiji u Osijeku te počasni profesor klavira u Anjan Normal University u Kini.

Idila, za sopran i tamburaški orkestar, na narodne stihove

Skladba se izvodi prvi put; nastala je 2012. godine i posvećena je Krešimiru Račiću, Tamburaškom orkestru KUD–a »Gaj« i Lidiji Horvat Dunjko.

IVE JAŠE KROZ ORAŠJE
IVE LI JE, SUNCE LI JE
KONJIK LI JE, VILA LI JE
UZDE LI JE, ZVIJEZDA LI JE
SEDLO LI JE, SREBRO LI JE

Lidija Horvat Dunjko diplomirala je i magistrirala solo pjevanje (Lied, oratorij i operu) kod Zdenke Žabčić na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Usavršavala se u Beču kod Olivere Miljaković i u Zagrebu kod Dunje Vejzović. Dobitnica je mnogih državnih i međunarodnih nagrada. Do sada je uspješno kreirala više od 30 velikih opernih uloga u zemlji i inozemstvu, kao i u nekoliko opereta i mjuzikla. Posebno je omiljena na koncertnim pozornicama. Svojim je recitalima osvojila publiku Pariza (Theatre des Champs Elysees), Beča (Musikverein, Konzerthaus), Toronta (Ryerson Theatre, Massey Hall), Berlina, Torina, Venecije, Madrida, Züricha, Buenos Airesa (Teatro Colón), Johannesburga, Moskve (Čajkovski), Montevidea... Pjevala je s najvećim pjevačkim imenima današnjice kao i s najeminentnijim dirigentima i orkestrima. Bogato moduliran glas, velika muzikalnost, iznimne glasovne mogućnosti te odlična glazbena naobrazba omogućuju joj golem stilski raspon, od rane renesansne glazbe do avangarde 20. stoljeća. Članica je nekoliko baroknih ansambala, a mnogi hrvatski i inozemni skladatelji posvetili su joj svoja djela. 1996. godine odlikovana je najvišim državnim priznanjem za zasluge u kulturi, ordenom Reda Danice Hrvatske s likom Marka Marulića. Izvanredna je profesorica na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Kulturno–umjetničko društvo Gaj iz Zagreba utemeljeno je 1999. godine u okviru programa »Zagreb te zove«, za socijalnu prevenciju djece i mladeži grada Zagreba. Društvo okuplja sadašnje i bivše učenike OŠ »Savski Gaj« – Zagreb, ali i drugu mladež grada Zagreba i okolice, u tamburaški orkestar odnosno pjevački zbor.

Krešimir Račić je glazbenu teoriju, dirigiranje i sviranje tambura učio kod Ljudevita Adameka, klavir kod Daniela Fabera i Hrvoja Marjanovića, a dirigiranje je stručno usavršavao kod Siniše Leopolda. Višegodišnje proučavanje orkestralne tamburaške glazbe rezultiralo je bogatom tamburaškom arhivom partitura kao i velikom ljubavi za taj tip glazbe, što mu je prenio velikan tamburaštva, Julije Njikoš. Od velike glazbenoteorijske pomoći kao i praktičnih glazbenih savjeta bio mu je hrvatski glazbeni i pedagoški velikan, skladatelj Adalbert Marković. Kao dirigent tamburaškog orkestra KUD–a Gaj od 2009. postigao je značajne rezultate: 4 zlatne plakete »Tambura Paje Kolarića« na Međunarodnim festivalima hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku (2009.–2012.), 2. mjesto na 19. Državnim susretima tamburaških orkestara (Ogulin, 2012.) te 2. mjesto na 3. Međunarodnom festivalu tamburaške glazbe u Dugom Selu (2010. i 2012.). Za svoj rad dobio je mnoga priznanja uglednih glazbenih institucija i glazbenih kritičara. Nositelj je i idejni začetnik triju velikih projekata KUD–a Gaj — Tamburice početnice, Tamburice skrbnice i Tamburice umjetnice (s dva bijenalna memorijala Adalbertu Markoviću i Juliju Njikošu). Član je glazbenih institucija, odborā festivalā i susretā te od 2012. predsjednik Hrvatskog tamburaškog saveza u Osijeku.

Jabuka razdora, koncert za harfu i komorni orkestar

praizvedba 8.3.2010.: Mirjana Franić, harfa, Cantus Ansambl, Berislav Šipuš, dirigent, koncert *Women 4 Cantus*, KD Vatroslav Lisinski, Zagreb

Skladba je nastala 2009. i posvećena je Cantus Ansamblu i Mirjani Franić.

Diana Grubišić Ćiković diplomirala je klavir kod Marije Gvozdić Horvat na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (1988.) i harfu kod Rude Ravnik Kosi na Akademiji za glasbo u Ljubljani (1994.). Usavršavala se u harfi kod Catherine Michel (Francuska) i Patrizie Tassini (Italija), a poslijediplomski studij harfe završila na VŠ za glazbenu umjetnost I. Mirković u Lovranu, kod Irine Petrovne Pašinskaje. Stekavši vrhunsko obrazovanje, gradi zapaženu koncertnu karijeru u nas i u inozemstvu. Njezine izvedbe gotovo magijski plijene pozornost slušatelja, a bogat repertoar obuhvaća djela svih razdoblja. Zadivljujuće vlada ugođajima, tumačeći muziku prirodno i s lakoćom. Svira solo, u atraktivnim duetima (violina–harfa, flauta–harfa, rog–harfa) ili pak uz orkestar (Riječki, Zadarski i Varaždinski komorni, Slovenska filharmonija, Mađarski simfonijski orkestar Danubia, Simfonijski orkestar HRT–a i dr.). Snima za Hrvatski radio. S Riječkim klavirskim trijom snimila je CD s djelima Pejačević, Bjelinskog i Gržinića. Croatia Records objavila je 2007. njezin solistički CD Harfosfera (Händel, Paradisi, Ph.E. Bach, Spohr, Hindemith, Tournier, Hasselmans, Lang, Bernatovića) te CD *Slow motion* u suradnji s flautisticom Tamarom Coha Mandić 2008. Više od 20 godina radila je u orkestru Opere HNK u Rijeci. Od 2002. docentica je harfe na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Osnovan 2001. u okviru MBZ–a, Cantus Ansambl vrlo brzo raskida inicijalne okvire te nastavlja samostalan prodor i težak rad na kvaliteti programa i njegove izvedbe, izvodeći samo i u međunarodnom kontekstu *best of the best* i *newest of the newest*. I upravo radi opisanog, Cantus je sve do danas uspio zadržati ulogu predvodnika, ali i najaktivnijeg protagonista novoglazbene scene. Od sezone 2006./07. domaćin je vlastitog koncertnog ciklusa Cantus &Lisinski, koji je postao živo sjecište ljubitelja glazbe. Ansambl izvanredno uspješno pronosi svijetom vijesti o hrvatskome stvaralaštvu: sudjeluje u projektu Re: New Music, zajedno s 11 međunarodnih partnera i 21 ansamblom; u okviru projekta Musical Links gostuje u Švedskoj; »put oko svijeta« vodi ga u Peking i Toronto, gdje predstavlja desetak

partitura hrvatskih skladatelja; službeni je ansambl ISCM–a; nastupa na beogradskom festivalu BEMUS; gostuje je u Velikoj Britaniji na festivalu Sounds New u Canterburyju; na jednom od najvećih svjetskih glazbenih festivala — NCPA May Music Festival — na dva koncerta predstavlja hrvatske skladateljice i skladatelje u zgradi pekinške Nove Opere, središnjici NCPA–a itd. 2012. Cantus je dobio nagradu Judita Slobodne Dalmacije. Za sve dosadašnje uspjehe Cantus Ansambla zaslužan je njegov donedavni dirigent i umjetnički voditelj, skladatelj Berislav Šipuš.

Ivan Josip Skender studirao je kompoziciju kod Željka Brkanovića i dirigiranje kod Vjekoslava Šuteja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Usavršavao se u inozemstvu (kompozicija — Michael Jarell, Joszef Soproni; dirigiranje — Klaus Arp, Bertrand de Billy, Zubin Mehta) te završio poslijediplomski studij orkestralnog dirigiranja u Beču, kod Uroša Lajovica. Skladbe mu se izvode diljem svijeta, a njegova živopisna opera *Šuma Striborova*, praizvedena u sklopu MBZ–a 2011., i dalje je na repertoaru riječkoga HNK. Dirigirao je brojnim hrvatskim i inozemnim orkestrima i zborovima. Zbor Palma je pod njegovim vodstvom u četiri navrata pobijedio na državnom natjecanju pjevačkih zborova u Zagrebu; osvojio je prve nagrade na međunarodnim zborskim festivalima u Ohridu i Pragu i dr. U dirigentskoj karijeri osobito je posvećen izvedbama i praizvedbama skladbi suvremenih hrvatskih autora, a 2012. članovi Cantus Ansambla izabrali su ga za stalnog dirigenta. Od 2006. zaposlen je u Operi HNK u Zagrebu kao zborovođa; od 2009. je asistent Lajovicu na zagrebačkoj Akademiji. U bečkom Musikvereinu debitirao je 2011., a u Operi HNK u Zagrebu 2012. s Donizettijevim *Ljubavnim napitkom*. Iste godine ravna premijerom Bersine opere *Schuster von Delft*, za što ga je nagradilo Društvo sveučilišnih nastavnika u Zagrebu. Od 2013. godine vrši dužnost v. d. ravnatelja Opere HNK u Zagrebu.

Noli tangere, za harmonikaški orkestar

praizvedba 12.11.2006.: Harmonikaški orkestar Stanko Mihovilić OKUD–a Istra, Damir Bužleta, dirigent, koncert *Glazba za harmonike*, 43. Glazbena tribina Pula, crkva Rođenja Marijina, Labin

Skladba je nastala 2006. i posvećena je Damiru Bužleti.

Dirigent, harmonikaš, skladatelj, pedagog i organizator, Damir Bužleta, diplomirao je glazbenu kulturu na Pedagoškom fakultetu u Puli. Strastveno posvećen izvođenju, stvaranju i promicanju glazbe, zaslužan je za razvitak ne samo hrvatske već i svjetske glazbene kulture. Fantastičnom energijom vodio je pulski harmonikaški orkestar OKUD–a Istra, okitivši ga desecima međunarodnih trofeja grand–prix. Utemeljio je i vodio nekoliko pjevačkih zborova. Briljirao je kao harmonikaš u Kvartetu elektroniuma i Kvartetu harmonika. Munjevita međunarodna popularnost njegove prve skladbe Skice (1978.) navela ga je na skladanje slijedećih uspješnica za harmonikaški orkestar, zbor i dr. Vodio je Međunarodni susret harmonikaša i Međunarodne ljetne škole harmonike u Puli. Član je žirija svih vodećih svjetskih harmonikaških natjecanja. Praizveo je djela Papandopula, Županovića, Milottija, Bruccija, Vidošića, Kaplana, Bjelinskog, Adamiča, Pomykala, Klobučara, Tarbuka, Bobića, Drakulić, Obrovac, Josipovića, Starca, Dekleve Radaković, Okmace, Njirića i dr. te, dakako, vlastite skladbe i izradio niz aranžmana. Surađuje s vrhunskim umjetnicima, kao što su: P. Soave, A. Skljarov, R.Tomić, M. S. Pietrodarchi, Gudački kvartet Rucner, L. Horvat Dunjko, Zagrebački solisti i dr. Član je HDS–a. Zaposlen je u GŠ Zlatka Balokovića u Zagrebu.

High Spirits Drive

Osvrt na stvaralaštvo Sanje Drakulić

High Spirits Drive (*Nagon za dobrim raspoloženjem*) — tim bi se riječima moglo opisati stvaralaštvo suvremene hrvatske skladateljice Sanje Drakulić, upotrijebivši slobodnu aluziju na nazive kompozicija same autorice. Samo moćna graditeljska energija *dobrog raspoloženja* sposobna je ostvariti to nevjerojatno bogatstvo ideja iz kojih izrasta skladateljičino kreativno naslijeđe — više od stotinu kompozicija u svim žanrovima suvremene glazbe, uključujući i elektronsku, intenzivna pedagoška i prosvjetiteljska djelatnost u okvirima različitih nacionalnih i međunarodnih glazbenih projekata. Kao sudionica kreativnih udruga skladateljā triju zemalja — Hrvatske, Engleske i Rusije, ona značajno doprinosi promicanju suvremene glazbe ne samo u svojoj domovini već i izvan njezinih granica. Muzika Sanje Drakulić odjekuje u hrvatskim koncertnim dvoranama, emitira se na radiju i televiziji, zauzima zamjetno mjesto u programima festivala suvremene glazbe te u glazbenim projektima Cantus Ansambla.

U razdoblju između 2003. i 2009. godine Sanja Drakulić bila je voditeljica umjetničke strategije festivala suvremene glazbe u Puli, Glazbene tribine, na kojemu su upriličene praizvedbe kompozicija mnogih hrvatskih skladatelja. Na međunarodnim festivalima u Njemačkoj, Japanu, Rusiji i Americi skladbe Sanje Drakulić dostojno predstavljaju samosvojnu hrvatsku kulturu, uklapajući se dojmljivim sadržajem u svjetski glazbeni kontekst.

Usto, Sanja Drakulić profesorica je kompozicije na međunarodnoj Visokoj školi za glazbenu umjetnost *Ino Mirković* u Lovranu, a zatim i profesorica na Umjetničkoj akademiji pri Sveučilištu Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku; sudionica i voditeljica hrvatskog ogranka Međunarodne udruge za potporu dječjeg glazbenog stvaralaštva — Fonda Vladimira Spivakova u Moskvi i Fonda Vladimira Horowitza u Kijevu; začetnica je i umjetnička voditeljica orkestra Jeunesses Musicales Junior Orchestra / JM JO u okviru Međunarodnih ljetnih tečajeva u Grožnjanu u suradnji s Hrvatskom glazbenom mladeži; sudionica je brojnih konferencija, majstorskih tečaje-

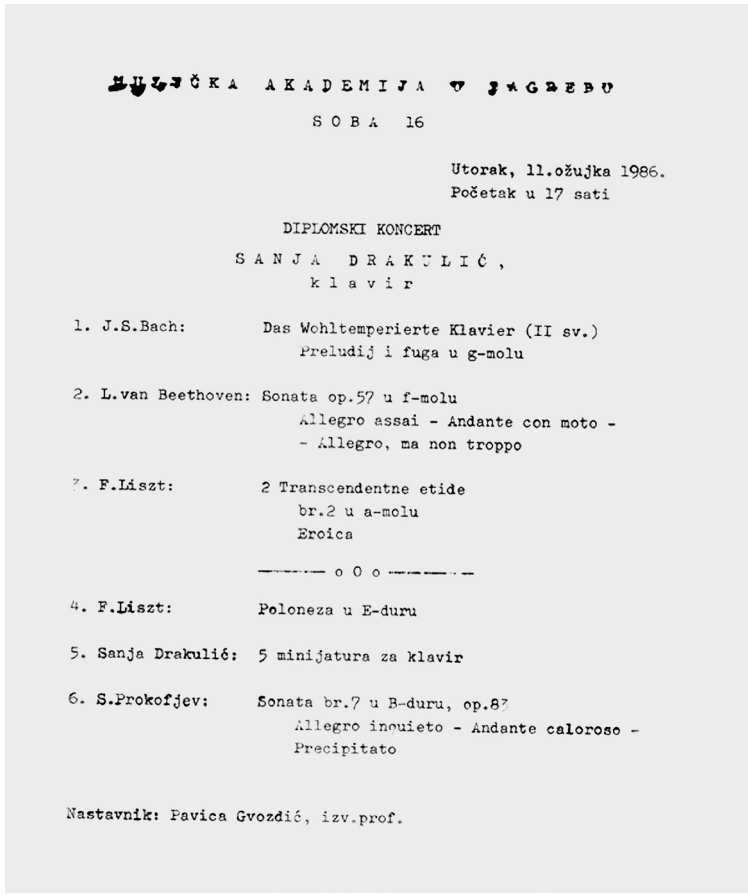
va, stvaralačkih susreta, okruglih stolova, radionica — a to ni izdaleka nije potpun presjek opsežnog djelovanja u ovome području!

A sve je počelo davnih sedamdesetih godina, kada je mlada Zagrepčanka kao životni poziv odabrala glazbu. Nakon završene Klasične gimnazije i srednje muzičke škole Vatroslav Lisinski, 1981. godine Sanja Drakulić upisuje se na zagrebačku Muzičku akademiju, u razred najpoznatije hrvatske pijanistice, Pavice Gvozdić. Dinamično i zasićeno prolaze studijske godine na Akademiji. Događanja, poznanstva, spoznaje, otkrića — sve je bilo novo i važno za mladu prijemčivu svijest. I kao prvo iskustvo glazbene interpretacije impresija, 1986. godine pojavljuju se Minijature za klavir: 1. Allegretto, 2. Allegro, 3. Allegretto, 4. Vivace, 5. Moderato. Prvi skladateljski opus otkrio je neosporan talent svoje autorice, što nije moglo proći nezapaženo od njezinih nastavnika na Akademiji. Upravo su oni pomogli kompozitoru–početniku povjerovati u vlastite snage, davši suglasnost za izvođenje Klavirskih minijatura u okviru programa diplomskog ispita kao kompozicije suvremenog hrvatskog skladatelja! Tako su, zapravo nasumce, Klavirske minijature postale razdjelom *glazbenog divertimenta ispita,* našavši se u okruženju besmrtnih tvorevina Bacha, Beethovena, Liszta i Prokofjeva. I to je bio dobar znak!

U Minijaturama se krio još jedan predznak, *omen*: pred pijanisticom, diplomanticom klavirskog odsjeka, otvorio se novi put u glazbu — skladateljski. Da bi se stupilo na njega, bilo je potrebno ozbiljno ovladati strukom. Za početaksu poduzeti za diplomiranu pijanisticu najjednostavniji koraci — stažiranje u pariškoj École Normale i proučavanje skladateljskog procesa u stvaranju filmske glazbe, pohađanje satova kompozicije u razredu profesora Ericha Urbanera na bečkoj Hochschule für Musik und Darstellende Kunst te kod Stanka Horvata na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

I konačno sazrijeva odluka — otputovati u Moskvu i proći cijeli studij kompozicije na Moskovskom državnom konzervatoriju P. I. Čajkovski. Tamo je ona kod A. Pirumova, J. Buckoa, N. Korndorfa i N. Rakova svladavala zakonitosti kompozicije i instrumentacije te pohađala seminare kod vodećih zapadnih majstora, kao što su John Eaton, Karlheinz Stockhausen, George Crumb, Pierre Boulez, Christian Cloizier, Marco Stroppa i drugi, koji su gostovali na Moskovskom konzervatoriju.

Tijekom studija na Moskovskom konzervatoriju počele su prve pobjede na kompozitorskim natjecanjima u organizaciji Ruskog društva skladatelja i Ministarstva kulture Ruske Federacije: najboljim komornim djelom za

[illegible]ČKA AKADEMIJA U ZAGREBU

SOBA 16

Utorak, 11.ožujka 1986.
Početak u 17 sati

DIPLOMSKI KONCERT

SANJA DRAKULIĆ,
klavir

1. J.S.Bach: Das Wohltemperierte Klavier (II sv.)
Preludij i fuga u g-molu

2. L.van Beethoven: Sonata op.57 u f-molu
Allegro assai - Andante con moto -
- Allegro, ma non troppo

3. F.Liszt: 2 Transcendentne etide
br.2 u a-molu
Eroica

o O o

4. F.Liszt: Poloneza u E-duru

5. Sanja Drakulić: 5 minijatura za klavir

6. S.Prokofjev: Sonata br.7 u B-duru, op.83
Allegro inquieto - Andante caloroso -
Precipitato

Nastavnik: Pavica Gvozdić, izv.prof.

(iz arhive Igora Kusina)

klavir 1993. godine proglašeno je Pet intermezza Sanje Drakulić, a njezin diplomski rad, Rapsodija za klavir i orkestar, dobio je nagradu Ministarstva kulture RF. Proći će još nekoliko godina i partitura, Pet intermezza izaći će u hrvatskog nakladnika Ars croatica (2000.), a godinu dana kasnije hrvatski pijanist Maksim Mrvica zabilježit će je na CD–u *Geste* (2001.). Pet intermezza, prva javna izjava o sebi mlade skladateljice, postat će u nekom smislu provokativnom: jer, po stilu romantičarski žanr, *intermezzo*, preobrazio se ovdje u svoj antipod. Pet komada bilo bi sasvim moguće nazvati *antiromantičarskim antiintermezzima*, kako prema stilistici tako i prema tumačenju samoga žanra. Intimnoj srdačnosti romantičarskih

intermezza ovdje je suprotstavljen direktan i otvoren razgovor o stvarima koje uznemiruju i sve ljude i pojedince u suvremenome svijetu. Aktualnost tema i otvorenost izlaganja radikalno mijenja tradicionalnu intermedijsku semantiku žanra, ispunjuje ga novim smislom i pridaje mu novo socijalno obilježje. Novi udah kao da tom žanru restaurira zaboravljeno značenje latinskog prijedloga *inter* u nazivu *intermezzo* — po sredini, upravo sad pred očima. To *sad* umjetnica oštro proživljava i ono postaje glavnom temom stvaralaštva Sanje Drakulić.

Pozorno osluškujući puls suvremenog življenja, ona bez omaške hvata njegove intonacije i ritam, jasno fiksirajući glavno i ne ispuštajući detalje. I upravo to *glavno* navodi na smjela skladateljska rješenja. U njima originalnost zamišljenog određuje i originalnost glazbenog ostvarenja.

Teme općeljudskog značenja, povezane s balkanskom tragedijom posljednjih desetljeća XX. stoljeća, odjekuju u prvim krupnim simfonijskim djelima Sanje Drakulić. To su Rapsodija za klavir i orkestar (1992.) i *Simfonija 1991* (1994.).

Puna dramatike i psiholoških refleksija, epska narativnost Rapsodije razvija se u kompleksno simfonijsko platno, sažeto u aforističku kompaktnost jednostavačne skladbe. Početni klavirski *glissando* otvara provaliju bezdana, inducirajući izlaz na površinu uskipjele magme proturječja. Tako počinje simfonijski ciklus. Taj razvoj prelazi u distanciranu dimenziju fantastičnog *scherza*, a zatim se koncentrira u fokusiranu kontemplaciju polaganog razdjela. Distanciranost i promišljanje razrješuju konflikt i dovode ga do dinamičnog finalnog završetka. U toj skladbi mlada skladateljica demonstrira ne samo jasnu simfonijsku logiku i zrelost orkestralnog stila već i suvremeni pristup glazbeno–epskom žanru rapsodije. Odvajajući se od folklorne bukoličnosti glazbenih rapsodija XX. stoljeća, autorica se nadovezuje na antičku tradiciju žanra, u kojemu se o herojskim događajima pripovijeda iz prve ruke, od samog sudionika ili promatrača zbivanja. Pri tom funkciju *rapsoda* koji komentira događanja, vrši solirajući klavir. Njegova dionica, izražajna i bogata virtuoznim sonornim kombinacijama, u potpunosti odgovara toj svrsi.

Nastala odmah nakon Rapsodije, trostavačna *Simfonija 1991* prirodni je nastavak stvaralačkih istraživanja u području ambiciozne simfonijske dramaturgije.

Obje kompozicije praizvedene su u jednoj od najpoznatijih glazbenih dvorana u svijetu — u Velikoj dvorani Moskovskog konzervatorija. Izvedbe su istog trena autorici donijele velik međunarodni uspjeh i priznanje, u pri-

log čemu govori i primitak mlade hrvatske skladateljice u članstvo Društva skladatelja Ruske Federacije. Tako nešto predstavlja izniman slučaj u strukturi nacionalnih stvaralačkih udruga, ali, kako će vrijeme pokazati, neće ostati jedini u njezinom životu. Nekoliko godina kasnije bit će primljena u članstvo Britanske akademije kompozitora (British Academy of Composers & Songwriters).

90–ih godina započinje ozbiljan rad u području komorne glazbe. Svladavaju se nove tehničke metode, otkrivaju se novi izražajni resursi instrumenata, »brusi« se stil. U komornim skladbama skladateljica lakonski i kompetentno govori o psihologiji i filozofiji bitka, o osjećajima i njihovu proživljavanju, što je poznato svakom čovjeku. Zanima je jednostavnost svakodnevice i privlačnost događanja, ljepota pejzaža i mnogolikost karaktera. Svoje dojmove autorica prenosi impresionistički jarko i svježe. Dovoljno je poslušati *Vjetrove s brežuljka Svetog Jurja* (*The Winds on St. George's Hill*) za flautu i ansambl duhačkih instrumenata da se pred očima oslika prozračno čist engleski pejzaž sa spokojnim oblinama smaragdnih brežuljaka i oštrom prohladnošću jutarnjeg vjetra. Solirajuća flauta, genetskim kodom povezana s Panovom flautom, voljom *mitskog boga* probuđuje život, unosi duše u pejzaž, ispunjava ga glasovima, mirisima i bojama. Ne obaziruć se na to, skretanje pogleda slijedi kompozicijsku logiku razvoja, koji se organizira u elegantnom okviru trodijelne reprizne forme. I druge autoričine komorne skladbe demonstriraju interesantne skladateljske dosjetke : *Hexagon* — šesterostavačna kompozicija za limene duhačke instrumente (1990.), *Zaklinjanja* (*Pledges*) za komorni ansambl (1993.), *High Spirits* za gitarski trio (1999.), *Cross* za trio drvenih duhačkih instrumenata (2001.), *Novi dan* za klavirski kvintet (2003.).

U skladbama Sanje Drakulić događa se da se individualni karakter kompozicije gotovo nagovješćuje i komentira u nazivu djela. Primjerice, gudački kvartet, koji je nastao 2004. godine, ima zaglavlje *Kad je kraj početak*. Smisao naziva okrenut je filozofiji simbolike kruga, prema beskonačnosti i cikličnosti vrtnje u krug. Dočim nam u duhovno–emocionalnoj sferi pojam *beskonačnosti kruga* daje snagu suprotstaviti se predodređenosti, uči da se ne očajava nego unosi nadu. To polifono pismo utemeljeno je na interakciji dvaju tematskih slojeva. Prvi daje glavni impuls kretanju i određuje njegov ritam. U njemu zvuči glavna tema niskih gudača, koja elastičnim oprugama *ostinata* prožima cijelu skladbu. Drugi se isprva pojavljuje kao kontrapunkt glavnoj temi. No, uskoro se njegova implementacija obrće, poput kontrasta prvoj temi. On s nevjerojatnom snagom zapliće u obrnu-

tom smjeru kompresiju zavojnice melodijske opruge i time postiže visoku razinu emocionalne napetosti. Imitacijska ponavljanja i kontrapunktna premještanja razmiču zvukovna prostranstva, povećavajući tako opseg zvučanja. I kada gustoća zvukovne mase dosegne krajnje granice, nastupa kulminacijski prijelom: razgranata polifona faktura isteže se u horizontalu, u gustu liniju unisona. Novi tip linearnoga kretanja ponovno uspostavlja prirodni tijek stvari, i oba se tematska elementa po prvi put ujedinjuju uzročno–posljedičnom vezom. U kulminaciji — gdje se prostranstvo pretvara u vrijeme i gdje početak prelazi u svoj produžetak i kraj — nastupa mistični akt otkrivanja: predosjećaj kraja u finalnim monolozima violončela i violine preokreće se u iščekivanje budućnosti. Kraj postaje početak, sile su uzbuđene i nastupa novi dan.

Drugi koncert za klavir i orkestar, *Oaza* (2001.), još je jedan primjer originalnog skladateljskog postupka. Oaza u svijesti Europljanina — nije samo čudesno mjesto odmora i spokoja nego i egzotični prikaz Raja na zemlji. Za razliku od nebeskoga raja, dospjeti u takvu »rajsku oazu« može svatko tko izdrži test i prođe kroz bure i pustinje. Tim putem, nadvladavajući oštre tematske kolizije i konflikte, vodi ekspozicija koncerta. Epizoda »oaza« otvara se začinjenom bojom zvuka engleskog roga i rumenkastom melodijom, koja nalikuje na uzorak istočnjačkog ornamenta. Nju »pokupe« drugi instrumenti i glasovi, obliju svjetlom i rashlade fakturni prostor epizode. Naposljetku tema prijeđe u gudače, gdje zadobiva energiju i snagu. Sada se putovanje može nastaviti. Tihi *ostinato* udaraljki navodi na polazak. Dinamika postupno raste, korak je sve odrješitiji i čvršći. Solirajući klavir poput Arijadnine niti vodi putnika naprijed, ostavljajući barijere za sobom. A trodijelna kompozicija s epizodom i dinamiziranom reprizom pretvara se u konciznu glazbenu narativnost o potrazi za idealima, o nadvladavanju sebe i pronalaženju slobode.

U kompoziciji za gudački orkestar, *Licem u lice* iz 2006. godine, kompozicijski razvitak instrumentalne skladbe izgrađen je prema zakonitostima teatralne dramaturgije.

Neizostavna pretpostavka ljudske komunikacije — obraćanje licem u lice — podrazumijeva raznorodne interakcije, nerijetko i konflikt suprotstavljenih strana. Prenoseći metode psihološkog teatra u glazbenu kompoziciju, skladateljica kreativno proučava uzroke i posljedice takvog sukoba. Dvodijelna kompozicija raspliće se kroz kretanje od vanjskih uzroka prema unutarnjim psihološkim posljedicama. U prvom je razdjelu kompozicije »zurenje« izbliza u lica, prepoznavanje i razmjena replika. Dio je oblikovan

prema načelu zrcalne simetrije A B C B' A', gdje ponavljanje epizoda zvuči kao refleksija na samoga sebe i ocjena vlastitih postupaka. Tematski izrastajući iz prvog, drugi razdjel razvija konflikt, dovodeći do moćne kulminacije i prijeloma, poslije čega se argumenti sumiraju, iskustvo se sažima i donose se odluke. Detaljizirano orkestralno pismo i skrupulozni tematski rad re–kreira u partituri cijelu galeriju jarkih karaktera, a intenzivni kompozicijski razvitak pretvara psihološku dramu u vidljivu i konfliktnu akciju.

Kvaziteatralno tumačenje glazbenih imidža svojstveno je i drugim komorno–instrumentalnim djelima Sanje Drakulić: *Jabuka razdora*, koncert za harfu i komorni orkestar (2009.), Muzika za orgulje, trublju, violinu, violu i violončelo (2009.), *United We Stand, Divided We Fall* (2012.)

Pa ipak, pravi dramaturški talent Sanje Drakulić otkriva se u glazbeno–scenskim žanrovima: u baletu za klavir, Šuma Striborova (1991.), baletnoj suiti *Jazon i Medeja* za harmonikaški orkestar i timpane (2000.), u prvoj skladateljičinoj operi, *Kraljevi i konjušari*, napisanoj na libreto Mire Gavrana. Premijera opere održana je u travnju 2011. godine u Hrvatskom narodnom kazalištu u Osijeku, u okviru festivala suvremene glazbe, Muzičkog biennala Zagreb. Oštro, satiričko, suvremenog jezika i scenskog rješenja, živo i dinamično djelo datira od opere buffo. Sklonost prema toj buffonadi nema samo literarni izvor. U karakteru same junakinje, skladateljice Sanje Drakulić, sretna je crta ironičnog pogleda na stvari. Vitalan ton dao je komičnoj operi dug život, a skladateljima povod za smjelo eksperimentiranje u tradicionalnim vokalnim oblicima opere buffo: pjesme, arije, cavatine, vokalni ansambli i zborovi. Sve je to u punoj mjeri zastupljeno u opernoj partituri Sanje Drakulić. Pjevači su dobili mogućnost otpjevati arije, naslađujući se slobodnom plastikom melodije, sudjelovati u dinamičnim ansamblima i krupnim zborskim scenama. Orkestar izražajno i psihološki točno osvjetljuje scensku radnju. On ne samo da *ilustrira* tekst nego i izgovara podtekst, prateći i komentirajući događanja. Takva igra javnih i skrivenih smislova stvara nafascinantniji dopunski sloj u dramaturgiji opere. Tom lakom skercoznošću nagovještaja i *sasipanja u lice*, opera Sanje Drakulić bliska je *Zlatnom pjetliću* Rimski–Korsakova i *Zaljubljen u tri naranče* Prokofjeva.

Operna radnja obuzima i plijeni sve koji su se njome bavili. U jednom od intervjua pred premijeru, Sanja Drakulić je priznala: »Ni u najljepšim snovima nisam mogla zamisliti da će opera biti ovako divno postavljena: režija je odlična, scena čarobna, kostimi bogati i maštoviti, a pjevači se vrlo dobro

osjećaju u svojim ulogama. U operi je prikazan širok spektar emocija, a na sceni ih doživljavam u pojačanju fantastike i farse.«

Stvaranjem opere označena je važna etapa kreativne skladateljičine djelatnosti, prema kojoj je vodio dugogodišnji rad ne samo u komorno–instrumentalnim već i u vokalnim žanrovima. Filigranska operna tehnika brusila se u kompozicijama za glas i instrumentalnu pratnju — Četiri pjesme za mezzo, sopran, tenor i bariton na stihove A. Ahmatove (1989.), *Pobratimstvo lica u svemiru* za bariton i klavir, na stihove T. Ujevića (2005.); u kantatno–oratorijskim žanrovima — kantata za soliste, mješoviti zbor, orgulje i orkestar *Slovo o čovjeku*, na tekst M. Dizdara (1994.), rekvijem za soliste, mješoviti zbor, orgulje i orkestar, na stihove I. Pogorelića *Las Islas de las Celestidades* (1998.–2002.), te u skladbama za zbor: tri zborska koncerta, samostalne zborske kompozicije — *Most*, *Uskrisi*, *Cvijetak* i druge.

Nacionalnim nagradama bile su obilježene orkestralne kompozicije *Licem u lice*, Prva simfonija, *Tuga je tuga*, *Karte na stol* i dr. Njima se pridružuju međunarodne nagrade i diplome: Prvu nagradu Ministarstva kulture RF, za najbolju klavirsku kompoziciju mladog kompozitora, dobila je kompozicija Pet intermezza; nagrada Ministarstva kulture RF dodijeljena je Rapsodiji za klavir i orkestar, a ukupno stvaralaštvo ranog perioda nagrađeno je Nagradom Borisa Jeljcina RF.

Za doprinos i razvitak međunarodnih glazbenih veza i ostvarivanje glazbeno–prosvjetiteljskih projekata Sanji Drakulić bila je dodijeljena diploma Ruskog kulturnog centra u Parizu, priznanja Međunarodnog dobrotvornog fonda Vladimira Spivakova i Međunarodnog fonda Vladimira Horowitza te mnoga druga.

Moćan i samosvojan talent skladateljice Sanje Drakulić privlači pozornost glazbene javnosti. Ona je čest gost radija i televizije, mnogo piše za periodička izdanja. A evo što o njoj govori kritika:

> »...zreli kompozitor jake individualnosti i temperamenta.«
>
> (Prof. dr. Ivo Josipović, kompozitor, Hrvatska, 1994.)

> »Sanja Drakulić je kompozitor izvanredne kvalitete i originalnog izraza, visokoprofesionalni muzičar snažne ličnosti, potpuno posvećena svom radu.«
>
> (Prof. Darko Petrinjak, gitarist, Hrvatska, 1999.)

»Njezin drugačiji curriculum odmah se osjetio u hrvatskoj glazbenoj sceni kao nov, istraživački i maštovit doprinos klasično/nacionalnoj tradiciji. Piše za različite sastave, i one neuobičajene za glazbenu modernu, od tamburaških do harmonikaških orkestara, često sama izvodeći solističke dionice. Fakture skladbi su joj jasne, ali intenzivne i dramatski strukturirane.«

(o CD–u High Spirits, Đurđa Otržan, Zagreb, 2008.)

Danas je hrvatska skladateljica Sanja Drakulić u punom procvatu talenta, kada stvaralačke sile pomnožene s iskustvom daju produktivnost neobične moći i temperamenta. Muzika ove skladateljice prava je pojava suvremene kulture. Danas je njezin dan i njezino vrijeme.

dr. sc. Larisa Loginova
profesor de L'Escola de les Arts musicals i la Dansa *Luthier*
Barcelona, Španjolska

Popis djela prema žanrovima:

Orkestralna:

Simfonija 1991., za simfonijski orkestar, tri stavka, 1993.; Koncert za orkestar, 1995.; Polihimnija, za simfonijski orkestar, 1996.; Kronika, za tamburaški orkestar, devet stavaka, 2000.; Dubine, za gudački orkestar, 2 oboe i 2 roga, 2005., Noli tangere, za harmonikaški orkestar, 2006.; **Licem u lice, za gudački orkestar, 2006.**; **Karte na stol, za harmonikaški orkestar i udaraljke, 2011.**; **Tuga je tuga, za gudački orkestar, 2012.**

Koncertantna:

Rapsodija za klavir i orkestar, 1992.; Oaza, koncert za klavir i orkestar, 2001.; **Jabuka razdora, koncert za harfu i komorni orkestar, 2009.**

Komorna:

Improvizacije za fagot, 1988.; Passacaglia i fuga za orgulje, 1989.; 4 Esquisses za tri klarineta, 1989.; Hexagon, šest stavaka za kvintet limenih duhačkih instrumenata, 1990.; Gudački kvartet, 1990.; Klavirski kvintet, 1991.; Zaklinjanja (Pledges), za komorni ansambl, 1993.; The Winds on St. George's Hill, za flautu i duhački ansambl, 1998.; High Spirits, za gitarski trio, 1999.; Trio, za klavirski trio, 2001.; Cross za duhački trio, 2001.; Novi dan, za klavirski kvintet, 2003.; Limeni stavak, za kvintet limenih duhača, 2003.; Roaming, za gudački kvartet, 2004.; Kad je kraj početak, za gudački kvartet, 2004.; Cantus, za Cantus Ansambl, 2004.; Everon, za klarinet i marimbu, 2004.; Čembalada, za 2 čembala (4 čembalista), 2005.; Etide iz basne, za violinu (1. Gavran i lisica, 2. Lisica i lav, 3. Kornjača i zec, 4. Pijetlovi, 5. Zvjezdoznanac), 2006.; Kolo sreće, za violončelo, 2006.; Underground, za kvartet tuba, 2007.; Sweet Dreams, za violinu i klavir, 2007.; Kao ribe u vodi, za violinu i klavir, 2008.; Dvoglasna invencija, za flautu piccolo, 2008.; Sedmo nebo, za orgulje, 2008.; Muzika za orgulje, trublju, violinu, violu i violončelo (1. Rubato, 2. Tempo giusto), 2009.; Bright and Breezy, za sopran saksofon i čembalo, 2009., United We Stand, Divided We Fall, za dva klavira, 2012.; Don't You Piano Me, za komorni ansambl, 2013.; Feathers Fly (Perje leti) za septet, 2013.

Klavirska:

Minijature (1. Andantino, 2. Allegretto, 3. Allegro, 4. Allegretto, 5. Vivace, 6. Moderato, 7. Presto, 8. Animato), 1986.–87.; Varijacije, 1988.; **5 Intermezza (1. Moderato misterioso, 2. Allegro giusto, 3. Grave, 4. Allegro molto, ben ritmico, 5. Presto assai), 1993.**, Prijelazi, 1994., Sonata, 1995.; Prospera, 1996.; Omen, 1997.; Himna, 1998.; Adagio, 2002.; Sonata br. 2, 2003.; Retro, 2005.; Pleter, 2005.; Etide iz bajke (1. Čarobni štapić, 2. Ogledalce, 3. Aladinova svjetiljka, 4. Vreteno, 5. Leteći tepih, 2005.; City, 2005. i Suburb, 2006., za klavir četveroručno; Drive, 2007.; Illyriana, za klavir četveroručno, 2013.

Scenska:

Šuma Striborova, balet, za klavir 1991.; Jazon i Medeja, baletna suita za harmonikaški orkestar i timpane (stavci: 1. Usud, 2. Obmana, 3. Zanos, 4. Bezumlje, 5. Privid, 6. Slom, 7. Neizbježnost, 8. Kazna), 2000.; Opera »Kraljevi i konjušari« u tri čina, na libreto Mire Gavrana, 2011.

Vokalno–instrumentalna i vokalna:

16 zborova a cappella — dječjih, ženskih, muških i mješovitih (na stihove raznih autora), 1987., 1988., 1990.; 4 solo pjesme za mezzosopran, sopran, tenor, bariton i klavir, (A. Ahmatova), 1989.; Zapis o vremenu, za soliste i mješoviti zbor a cappella (M. Dizdar), 1990.; Slovo o čovjeku, kantata za soliste, mješoviti zbor, orgulje i orkestar (M. Dizdar), 1994.; Koncert za zbor br.1 »Svet, Nauk i Tok«, za mješoviti zbor a cappella (D. Kabalin), tri stavka, 1998.; Uskrisi, za mješoviti zbor a cappella (D. Kabalin), 1999.; Dvori od zlata, za mješoviti zbor a cappella (D. Kabalin), 1999.; **Dešpet, za mješoviti zbor a cappella (D. Kabalin), 1999.**; **Koncert za zbor br.2 »Dan, Noć, Zvezdice, željčica« (D. Kabalin), za mješoviti zbor a cappella, 4 stavka ,1999.;** Two Thousand Kisses, za dječji zbor i klavir (S. Drakulić), 1999.; Las Islas de las Celestidades (I. Pogorelić), requiem za soliste, mješoviti zbor, orgulje i orkestar, 1998.–2000.; **Koncert za zbor br.3 »Sinu«, za mješoviti zbor a cappella (D. Kabalin), 2002.; Most, za mješoviti zbor a cappella (D. Kabalin), 2002.; Cvijetak, za mješoviti zbor a cappella (D. Kabalin), 2002.; Ki, za mješoviti zbor a cappella (tekst narodni), 2004.**; Pobratimstvo lica u svemiru, za bariton

i klavir (T. Ujević), 2005.; **Ne budite ljubav moju, za mješoviti zbor a cappella (Pjesma nad pjesmama), 2008.**; **Dva maruna, za mješoviti zbor a cappella (T. Milohanić), 2010.**; **Put, za zbor i klavir (H. Mešković), 2011.; Drži me na svome sidru, za mješoviti zbor a cappella (J.Fiamengo), 2012.;** Idila, za sopran i tamburaški orkestar na narodni tekst, 2012.; Vatra i led, za sopran i klavir (H. Mešković), 2013.

Elektroakustička:

Transpassion, za Radio Buton, 1994.; Daleka bliska obala, za Radio Buton, 1995.; Valovi, za teremin i gudački kvartet, 2003.

Skladateljica je za svoje skladbe primila nagrade Ministarstva kulture Ruske Federacije, Ministarstva kulture Republike Hrvatske za poticanje glazbenog stvaralaštva, Hrvatskog sabora kulture, festivala Naš kanat je lip, Matetićevi dani, Cro patria i drugih. Nagrađene skladbe su u popisu djela označene masnim tiskom.

Djela objavljena u notnim i CD izdanjima:

Pet intermezza, za klavir solo, samostalno notno izdanje: Ars croatica, PARTITURA, Naslov: Pet intermezza za glasovir, Nakladnik: HDS — Ars croatica, 2000.

Koncert za zbor br.2 »Dan, Noć, Zvezdice, Željčica«, u notnom izdanju: Naslov: Zbirka nagrađenih skladbi s Natječaja »Naš kanat je lip«, PARTITURA, Nakladnik: Pučko otvoreno učilište Poreč, 2000.

Dešpet, za mješoviti zbog a cappella (D. Kabalin), u notnom izdanju: Ustanova »Ivan Matetić Ronjgov«, DTP & tisak: GRAFOTISAK, Rijeka, PARTITURA, Naslov: Zbirka novih skladbi, Nakladnik: Ustanova »Ivan Matetić Ronjgov«, Viškovo–Ronjgi, Primorsko–goranska županija, Za izdavača: Dušan Prašelj, 2000.

Uskrisi, za mješoviti zbor a cappella (D. Kabalin), Fonozapis, Vrsta: CD, Naziv: Cro Patria <99, Izvođač(i): Hrvatski pjevački zbor <>Ivan pl. Zajc>>, dirigent: Zlatan Sindičić, Nakladnik: HDS — Cantus, 2000.

Pet intermezza, za klavir solo, fonozapis, vrsta: CD, Naziv: Mrvica Maksim — Geste, Izvođač: Maksim Mrvica, glasovir, Nakladnik: Cantus, 2001.

Uskrisi, za mješoviti zbor a cappella (D. Kabalin), u notnom izdanju: Cro Patria <99, Nakladnik: Hrvatska glazbena mladež Split, 2001.

Most, za mješoviti zbor a cappella (D. Kabalin), samostalno notno izdanje, Hrvatski sabor kulture, 2002.

Koncert za zbor br.3 »Sinu«, za mješoviti zbor a cappella (D. Kabalin), u notnom izdanju: Ustanova Ivan Matetić Ronjgov, PARTITURA, Naslov: Zbirka novih zborskih skladbi / XII. Matetićevi dani, Rijeka, Sušak, Ronjgi, 29.–31.V.2002., Nakladnik: Ustanova Ivan Matetić Ronjgov, 2002.

Cvijetak, za mješoviti zbor a cappella (D. Kabalin), samostalno notno izdanje, Hrvatski sabor kulture, 2003.

Retro, za klavir solo, Fonozapis, Vrsta: CD, Naziv: 3 / 4, Izvođač(i): Katarina Krpan, glasovir, Nakladnik: Cantus — HDS — HRT, 2005.

Etide iz bajke, za klavir solo, samostalno notno izdanje: Ars croatica, PARTITURA, Naslov: Etide iz bajke, Nakladnik: Cantus / Glazbena škola Pavla Markovca, 2006.
Stavci: 1. Čarobni štapić, 2. Ogledalce, 3. Aladinova svjetiljka, 4. Vreteno, 5. Leteći tepih.

Kad je kraj početak, za gudački kvartet, objavljeno na CD–u Kad je kraj početak / When The End Is The Beginning Gudačkog kvarteta Rucner, 2006.

Etide iz basne, za violinu solo, samostalno notno izdanje, PARTITURA, Izdavač: Cantus, 2007.
Stavci: 1. Gavran i lisica, 2. Lisica i lav, 3. Kornjača i zec, 4. Pijetlovi, 5. Zvjezdoznanac.

High Spirits, za gitarski trio, objavljeno na CD–u High Spirits Zagrebačkog gitarskog trija, Izdavač:Cantus, 2007.

Drive, za klavir solo, samostalno notno izdanje MIC–a, Zagreb / zadana skladba na međunarodnom pijanističkom natjecanju EPTA, 2008.

Ne budite ljubav moju, za mješoviti zbor a cappella (Pjesma nad pjesmama), samostalno izdanje Hrvatskog sabora Kulture, 2008./2009.

Dva maruna, za mješoviti zbor a cappella (T. Milohanić), u notnom izdanju: X. Zbirka skladbi »Naš kanat je lip«, Pučko otvoreno učilište Poreč, Katedra čakavskog sabora Poreč, (Nagrađene skladbe s Natječaja 2010.), 2010.

Drži me na svome sidru, za mješoviti zbor a cappella, (J. Fiamengo), samostalno izdanje Hrvatskog sabora Kulture, 2010.

Nakladnici:
Hrvatsko društvo skladatelja
Cantus d.o.o.

Za nakladnike:
Antun Tomislav Šaban
Mirjana Matić

Urednica:
Larisa Loginova

Lektura:
Mirna Vaupotić–Murati

Likovna i grafička oprema:
Luka Gusić

Fotografija:
Hariz Mešković

Tisak:
Studio Flyer
Zagreb, 2013.

Koncert je ostvaren uz potporu Ministarstva kulture Republike Hrvatske i Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i šport Grada Zagreba.